

נפולת תחושות

בניו יורק גילה מחקר בין יורדים מישראל כי בעייתם העיקרית של היורדים היא, לדיכויים, בידודם היחסי: בין השחורים, אנחנו לבנים: בין היהודים האמריקאיים, אנחנו לא רצויים; וכינינו לבין עצמנו, אנו מגלים חשדות איש לרעהו!"

המיספר שחייגת...

ב רחובות אסר שופט מקומי את הפצת מדרידי-הטלפונים החדש של העיר, מכיוון שמול שם תחנת מוניות אחת בעיר הפיע, כשגגה, מיספר הטלפון של תחנת-מוניות מת'רה, והתוצאה היתה שלקוחות אשר ביקשו שרות מן התחנה הראשונה, קיבלו אותו, אחר ההומנה הטלפונית. מן התחנה השניה.

הכל בסיידר

ב תליאביב הודיעה מועצת הפי' רות כי הישראלי הממוצע אוכל בשנה כ-25 קילו תפוחי-עץ; כ-22 קילו פרייהדר; 15 קילו בננות וכתישעה קילו ענבים.

אבו לא מאסו הבנים

ב ירושלים פסק רב ראשי לשעבר כי המישחק באבני לנו מותר לילדים כשבת, מכיוון שהבניה בעזרת אבני-עצצועים אלה, המועמדות להרי'סה מיידית, היא בניה לשעה, שאינה נחשבת למלאכה, מסוג המלאכות האסורות בשבת.

עכבראש

ב רמת-גן גילו חוקרי אוניברסיטת בראילן במחקר שערכו בחולדות, כי הזנתן של החולדות במאכלים המכילים כרול, סויה, ביצים, עוגות ושוקולד מבטיחה את כושר הלמידה והזכירה של החולדות. החליטו לפתוח בניסויים כדי לברוק אם תפריט זה גם יעלה את מנת-המישכל אצל בני-אדם.

מתים יקרים

ב תליאביב נמכרו במכירה פומי' בית 240 פריטי יודאיקה, ביניהם ספר-תורה עתיק ב-12 אלף דולר; הגד-פסח עתיקה ב-36 אלף דולר ופנקס-נפטרים עתיק של חברה קדישא ב-155 אלף דולר.

מה חשב המחשב

ב תליאביב פירסם צהרון ידיעה על ישיבת ועדת שרים, שחזרה מילה במילה על ידיעה זהה שפורסמה באותו צהרון שבועיים קודם לכן, ומשחקרו ברבה התברר כי הקלדנית התורנית שכחה לחחוק במחשבוני מחשבי-הדפוס של העיתון את הידיעה אחרי פירסומה הראשון והיא נפלטת מן המחשב בשנית, בשלמותה, עומרה בעיתון והודפסה, בשקלרנית אחרת הוינה, שבועיים לאחר מכן, את המחשב במילות המפתח "ישיבת ועדת שרים".

שנתיים חשבה יפית ניניו כי הצילה מחיי הפשע את גיל, מי שהיה העבריין הצעיר ביותר בבתי-ס - עכשיו הוא ברח שוב וכולם נואשו מגיל בן ה-13, המשוטט ברחובות, ישן בגנים ובמיקלטים ומתחמק מן המישטרה

כולם

הערימו

ידיים!

לפני שנתיים היתה יפית ניניו המאושרת באדם. אחרי שכנה נפטרה לפני שנים אחדות, והיא נותרה ערירית, התקשרה לגיל בן ה-11, שהיה העבריין הצעיר ביותר בבתי-ס. הקשר העדין שנקרם בין השניים היה מבטיח ומרגש. גיל (שם בדוי, בגלל היותו קטין, אסור שמו האמיתי בפירסום) ברח

מאמצת ניניו וגיל על שער "העולם הזה" (9.5.84) - פינת-חי בחולות: תמור אחד וגם -

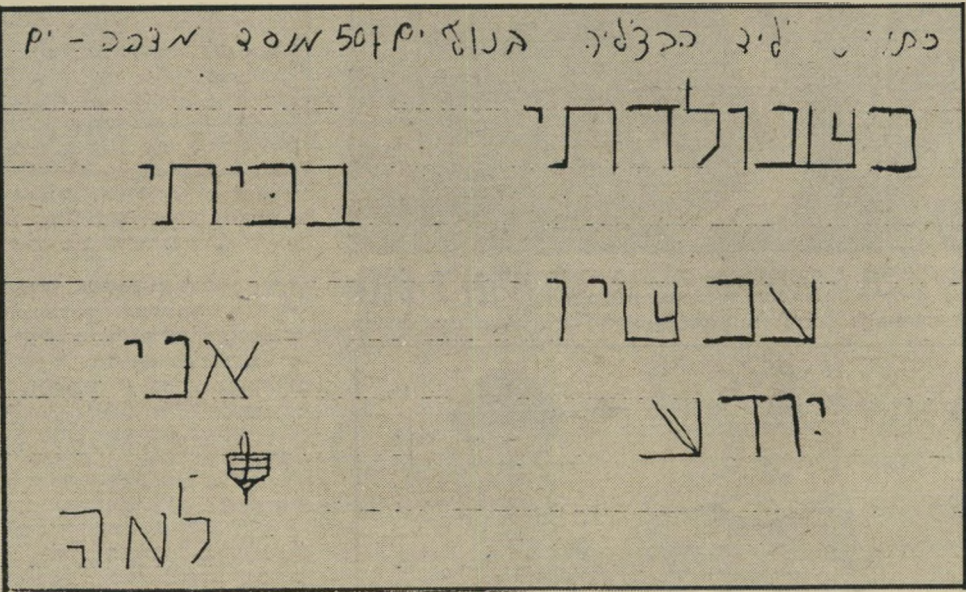
ילדים. לבית-הספר לא רצו לקבלו בחורה, וגם הפסיכולוג שטיפל בו הרים ידיים. "לא נוצר כינינו קשר", אמר. יפית ניסתה בכוח האהבה להחזיר את גיל הביתה, אבל הוא ברח שוב, והי פעם נעצר כחשוד בפריצה וגניבת תכ' שיטים. שבוע היה עצור בבית-המעצר באבו-ככיר, ואחרי-כך נשלח למוסד ס' גור. אך הוא ברח גם משם.

נשיקה ובריחה

מ ועד בריהמיצווה של גיל התי' קרב, ויפית תיכננה לחגוג אותו באולם, בחגיגה גדולה. אבל גיל נעצר שוב ונשלח למוסד מיצפה-ים, לאגף הסגור. יתכן שלא היה מצליח לברוח מהמוסד הזה, אולם בגלל קשיי' תקציבי, נשלח גיל באוטובוס יחד עם מדריך לבית-המישפט לנוער בתל-א' כיב. בדרך, בין אוטובוס לאוטובוס, כי רח שוב. במכתב ששלח גיל ליפית מהמוסד, הביע את סיבלו: "כשנולדתי, בכיתי. עכשיו אני יודע למה!"

מאז, זה ארבעה חרשים, משוטט לו גיל בן ה-13 ברחובות, ישן בגנים ו' במיקלטים, ואינו מעז להתקרב לביתה של יפית.

"מה, אני צבי גור? רצחתי מישהו?" שאל ביאוש. הוא חי בתחושה כי המישטרה מחפשת אותו כל הזמן ורוצה להחזירו למוסד הסגור. "מה אפשר לעשות?" שואלת יפית, כולם הרימו ידיים, לאף אחד לא איכפת מה קורה לגילו! גם יפית אינה יודעת מה עוד תוכל לעשות למענו. גיל מגיע אומנם מפעם לפעם לביתה לרקות ספורות, אוכל משהו, נתן לה נשיקה וברחה. הוא יודע כי המישטרה מגיעה לביתה של יפית מפעם לפעם כדי לחפש. "אין לי לב להסגיר אותו כאשר הוא כא ל כמה דקות", אומרת יפית, שעו' מרת גם היא להרים ידיים, אחרי שפיתרון אינו נראה באופק.

המכתב של גיל מהמוסד - כלבים, ארנבונים ותרנגולות

ימים שלמים בגידול כלבים, ארנבונים ותרנגולות. אבל היה זה רווקא המעבר לשכונה החדשה שהשפיע לכסוף לרעה על גיל. בגלל ריחוקה של השכונה מבית-הספר שבו למד, סירבה העירייה להמשיך לתת לו הסעה. הוא נאלץ לנסוע מדי יום בשלושה אוטובוסים לבית-הספר. גיל לא עמד בכך, בכל נסיעה כזו היה רואה משהו שמשך את תשומת' ליבו וגרר אותו לרחוב. הוא היה יורד מהאוטובוס למראה כל כלב משוטט או אפנוע מהיר שחנה ברחוב, ואחרי-כך התבייש לחזור הביתה ולספר ליפית כי לא היה בבית-הספר. דבר גרר דבר ולכסוף נעלם גיל מהבית לתקופה של שבועיים.

הפעם היתה זו המישטרה שהחזירה את גיל. הוא נעצר כחשוד בפריצה לגן' ימים שלמים בגידול כלבים, ארנבונים ותרנגולות. והיה מזמין חברים מכיתתו למסיבות שערך. התיקויות היו גדולות ויפית היתה מאושרת.

חופש בחולות

כי להרחיק את גיל עוד יותר ממרכז העיר, החליטה יפית, לפני שנה, לעבור לדירה בנאות-יהודית, בחולות בתיים. שם עוד לא הכל בנוי, שטחים גדולים של חולות ומרחבים נתנו לגיל הרגשה של חופש. כאשר ביקש גיל לקנות בעל-יחיים, קנתה לו יפית חמור, וגיל בנה פינת-חי בחולות. הוא גידר את המקום, שתל צמחיה והביא לשם כיסאות והיה עושה שם